

Kära kamrater och vänner:

Historien om kvinnans frigörelse kan inte förklaras utan att hänvisa till den aktiva och ledande rollen för den folkliga demokratiska kampen som miljontals kvinnor, deras organisationer och följeslagare, kvinnoledare i olika tider av vår historia fört till framgång för folket i Latinamerika. Alla orättvisorna som kvinnorna har upplevt i sina liv har också männen upplevt- genom ett brutalt kapitalistiskt system. Under kolonialismen, blev kvinnor och män slavar som kunde säljas som varor och deras frihet begränsades av ett namn på ett ägandekontrakt som visade vilken herreman som köpt respektive slav.

År 1500 hade Latinamerika en befolkning av 80 miljoner människor som under 150 år reducerades till 3 miljoner på hela kontinenten. Fattigdom, förtryck, våld, tungt arbete, inga säkerhetslagar, ingen rätt att få tala sitt ursprungsspråk. Avrättningar och andra orättvisor präglade Latinamerikas historia under mer än trehundra år. En ung kvinna som såldes som slav var värd 3 cent för att hon kunde laga mat, städa och föda barn, en man kunde säljas för 2 cent för att utföra ett visst arbete inom gruva eller jordbruk, där herren medvetet hade räknat med de arbetsfaror som de manliga slavarerna hade framför sig.

Latinamerikas kvinnokamp har inte varit annorlunda än den kamp som utvecklades i Europa, Asien och Afrika. Medvetna kvinnor och män började organisera sig. År 1804, på Haiti ägde den första revolten rum på kontinenten, som en reaktion mot den brutala franska kolonin. Slavarerna började organisera sig genom att kommunicera med varandra när de spelade på sina trummor, vilka därför senare förbjöds.

Två hundra år av orättvisor skulle forma den kvinnokamp som utvecklades i Latinamerika, där tusentals kvinnor kämpade för att frigöra landet från kolonialism. Klassmedvetenhet, organisering och erfarenhet av de kvinnorna som redan hade tagit del i kampen för rätten till arbete och utbildning, rätt att äga och få råda över sin egen ekonomi och egendom, kvinnors rösträtt och valbarhet i allmänna val, vid 18 år, inspirerade kvinnokampen i Latinamerika. Det första kvinnoläkare var Eloisa Diaz 1887 i Chile och den första kvinnan som fick Nobel priset i litteratur var Gabriela Mistral som kämpade mot sociala orättvisor. År 1927 i Uruguay, fick kvinnorna för första gången rätt att rösta.

De första arbetsrättigheterna för kvinnor kom till år 1890 i England och innebar ledighet i 4 veckor efter förlossning, obligatorisk försäkring för sjukdomsfall, olycksfall, invaliditet och ålderdom. Kvinnorna som arbetade inom handel fick en stol att sitta på under korta pauser under 11, 5 timmar arbetspass. Stolen kunde vändas och bli en spjalsäng. Under ett arbetsschema på 60 timmar i veckan, arbetade barn över 12 år, unga kvinnor och äldre kvinnor i den mest farliga miljön i Rysslands glasfabriker. Vågor av strejkande kvinnor mellan 1870-1900 spred sig över hela världen. Kvinnoarbete under jord kom så att förbjudas.

Denna 8 mars är en symbol för kampen om självständighet och suveränitet, demokrati, motstånd och i konfrontation med diktaturen, de medborgerliga och sociala rättigheterna. Men det är viktigt att notera att Internationella kvinnodagen i dag kommer de chilenska kvinnorna inte bara att förstärka de olika delarna av kampen. I samband med de omfattande förändringar som nu genomkorsar vårt land; kampen för kvinnors rättigheter kräver också framsteg i andra ämnen till fördjupade och mer definitiva lösningar. Nu måste verklig jämställdhet, sexuella och reproduktiva rättigheter, förutom rätten till arbete, politiska rättigheter, representation på olika områden, lika löner, också för ursprungsbefolkningen.

I nutid äger en positiv utveckling rum, såsom skapandet av ministeriet för kvinno och jämställdhet, under ledning av vår kamrat Claudia Pascual: förstärkning av den institutionella ramen för att främja och efterleva kvinnors rättigheter; en valreform har fastställt att 60 % av kandidaterna inte får överstigas av samma kön, vilket i praktiken betyder att i nästa val kommer minst 40 % av kandidaterna att vara kvinnor. Den nya arbetsmarknadslagen har inlämnats till Kongressen för kollektivavtal och jämställdhetsfrågor. Dessutom värdesätter vi djupt införandet av nödvändig abort när kvinnans liv hotas, vid fosterskador och efter våldtäkt, vilket innebär ett viktigt framsteg för rätt för kvinnan och folkets rätt till självbestämmande. Vi hälsar speciellt alla våra ledamöter: Karol Cariola och Camila Vallejos från ChKP:s Ungdomsförbund, Barbara Figueroa Ordf. CUT (LO), Javiera Olivares Ordf. Journalist förbundet med flera. Vi hälsar alla kvinnorna i kampen för ett jämlikt, demokratiskt och socialistiskt samhälle.

Inga kvinnokamp utan klasskamp!

Ingen klasskamp utan kvinnokamp!